

Projekt

druk nr...

**UCHWAŁA NR IV/.../24
RADY MIASTA KOŚCIERZYNA**

z dnia 3 lipca 2024 r.

w sprawie skargi na działania dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kościerzynie

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 609 z poz. zm.) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r., poz. 572), § 92 Statutu Miasta Kościerzyna uchwalonego Uchwałą nr LXVII/540/18 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 26 września 2018 r. w sprawie uchwalenia Statutu Miasta Kościerzyna (Dziennik Urzędowy Województwa Pomorskiego z 2018 r., poz. 3984)

**Rada Miasta Kościerzyna na wniosek Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Kościerzyna
uchwała, co następuje:**

§ 1. Rada Miasta Kościerzyna uznaje skargę na działania dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kościerzynie z dnia 18 kwietnia 2024 roku wniesioną przez B.J. za niezasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Kościerzyna.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Kościerzyna

Tomasz Wolski

Uzasadnienie

Dnia 29.04.2024 roku do Rady Miasta Kościerzyna wpłynęła skarga na działanie dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kościerzynie. Skarga została przekazana pismem z dnia 24 kwietnia 2024 r. przez Wojewodę Pomorskiego, który uznał się za niewłaściwy organ do jej rozpoznania. Skarga wpłynęła do Wojewody Pomorskiego w dniu 23 kwietnia 2024 r. Tożsama skarga została w dniu 10 maja 2024 r. przekazana Radzie Miasta Kościerzyna pismem z dnia 9 maja 2024 r. kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej, który również uznał się za niewłaściwy organ w sprawie. Skarga ta została wcześniej skierowana do Wójta Gminy Kościerzyna pismem przez dyrektora Departamentu Pomocy Społecznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Powyższy organ także wskazał, że nie jest właściwym organem w sprawie. Powyższe organy przekazując sprawę powołały się na przepis art. 231 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego.

Skarżąca B.J. określiła, że składa skargę na Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Kościerzynie (dalej „MOPS”). Wskazała, że jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym, niezdolną do samodzielnej egzystencji. Podała, że pozostawała pod opieką MOPS w Kościerzynie przez ok. 5 lat i opiekunki, skierowane do opieki nad nią traktowały ją nieludzko i nie wypełniały swoich obowiązków. Skarżyła się na ich zachowanie, ale jej skargi nie przynosiły poprawy. W lipcu 2023 r. sama zrezygnowała z usług opiekuńczych i - jak stwierdziła - „w tym czasie odżyłam psychicznie”. Pomimo tego, bez jej wiedzy i zgody, MOPS „przysłał” do niej psychiatrę, by umieścić ją w szpitalu na oddziale psychiatrycznym bez jej zgody. Następnie do jej mieszkania przybył kolejny lekarz psychiatra, tym razem skierowany przez sąd rodzinny. W międzyczasie sama uzyskała opinię innego lekarza psychiatry, że nie wymaga hospitalizacji psychiatrycznej. Dodała ponadto, że w tym roku przydzielono jej asystentkę, która była w jej mieszkaniu przez dwa dni po 2,5 godziny i nic nie robiła, odmówiła jej pomocy, twierdząc że nie jest sprzątaczką. Asystentka podała skarżącej do podpisu dokument, z którego wynikało, że wykonała usługi w postaci sprzątania i przygotowywania posiłków, co było - zdaniem skarżącej - nieprawdą.

Skarżąca dołączyła do skargi następujące dokumenty: 1) legitymację osoby niepełnosprawnej, z której wynika znaczny stopień niepełnosprawności, 2) zaświadczenie z dnia 27 kwietnia 2024 r. lek. med. specjalisty psychiatry A.M. o braku potrzeby hospitalizacji psychiatrycznej, 3) oświadczenie z dnia 15 kwietnia 2024 r. jej znajomego A.G., iż jego zdaniem skarżąca nie wykazuje żadnych odchyleń od standardów psychicznych i utrzymuje więzi społeczne; ponadto otrzymuje pomoc i opiekę od znajomych i przyjaciół, 4) wezwanie z Sadu Rejonowego w Kościerzynie z dnia 15 lutego 2024 r. wzywające skarżącą do ustosunkowania się do wniosku o umieszczenie w szpitalu psychiatrycznym i zawiadomienie o posiedzeniu, 5) zarządzenie Sądu z dnia 12 lutego 2024 r. o poddaniu skarżącej badaniu psychiatrycznemu i ustanowieniu pełnomocnika z urzędu, 6) świadectwo lekarskie z 25 stycznia 2024 r. podpisane przez lek. med. specjalistę psychiatrę J.P. stwierdzające, że skarżąca B.J. jest niezdolna do zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych z powodu choroby psychicznej a uzasadnione jest przewidywanie, że leczenie w szpitalu psychiatrycznym przyniesie poprawę jej stanu zdrowia oraz, że nieprzyjęcie jej do szpitala spowoduje znaczne pogorszenie stanu psychicznego, 7) odpis wniosku z dnia 7 lutego 2024 r. dyrektora MOPS w Kościerzynie do Sądu Rejonowego w Kościerzynie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich o przyjęcie skarżącej do szpitala psychiatrycznego bez jej zgody z uzasadnieniem, 9) odręczną notatkę z dnia 21 grudnia 2023 r. sporządzoną przez lek. med. specjalistę psychiatrii J.P. o wezwaniu z MOPS o pomoc lekarza psychiatry, 10) zaświadczenie lekarskie z 17 listopada 2023 r. podpisane przez lek. med. D.C. o niezdolności skarżącej do samodzielnej egzystencji, 11) niepodpisany dokument z 3 sierpnia 2022 r. o informacji skierowanej przez pracownika socjalnego MOPS do skarżącej o warunkach wykonywania usług opiekuńczych, 12) opis zakresu usług opiekuńczych z 29 czerwca 2022 r., podpisy nieczytelne, jeden z podpisów z imienną pieczętką specjalisty pracy socjalnej G.W., na odwrocie odręczne uwagi skarżącej wyrażające niezadowolenie z jakości usług, 13) odręczne oświadczenie z 29 czerwca 2022 r. w znacznej części nieczytelne, podpisy nieczytelne, jeden z podpisów z imienną pieczętką specjalisty pracy socjalnej G.W., 14) orzeczenie z 20 kwietnia 2020 r. lekarza orzecznika ZUS o trwałej niezdolności skarżącej do samodzielnej egzystencji, 15) dwa zdjęcia uszkodzonych listów progowych z odręcznymi notatkami skarżącej zawierających zarzut ich celowego zniszczenia przez pracownika socjalnego przez mycie podłogi gorącą wodą, 16) odręczne notatki skarżącej zawierające zarzuty kierowane indywidualnie do poszczególnych opiekunek, częściowo nieczytelne.

W związku z tym, że skarga wpłynęła do Rady Miasta Kościerzyna na dwa dni przed upływem kadencji Rady, przewodnicząca Rady pismem z dnia 30 kwietnia 2024 r. poinformowała skarżącą, iż kadencja obecnej Rady kończy się z dniem dzisiejszym. Ustawą z dnia 29 września 2022 r. o przedłużeniu kadencji organów

jednostek samorządu terytorialnego ustawodawca przyjął, że kadencja: 1) rad gmin, rad powiatów oraz sejmików województw, 2) rad dzielnic miasta stołecznego Warszawy, 3) wójtów, burmistrzów i prezydentów miast - która upływa w 2023 r., uległa przedłużeniu do dnia 30 kwietnia 2024 r. (art. 1 ustawy, Dz. U. 2022, poz. 2418). Poinformowano skarżącą, że jej skarga będzie procedowana przez Radę Miasta kolejnej kadencji. Zgodnie ze Statutem Miasta Kościerzyna rozpatrzenie skargi jest poprzedzone jej badaniem przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, która zostanie wyłoniona dopiero w maju 2024 r. Wystąpiło zatem prawdopodobieństwo, że skarga nie zostanie rozpatrzona w miesięcznym terminie określonym przez art. 237 ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. 2024, poz. 572).

W dniu 7 maja 2024 r. do Urzędu Miasta Kościerzyna wpłynęły wyjaśnienia dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kościerzynie. Dyrektor wskazała, że skarżąca była klientką MOPS od 2019 r. Udzielano jej świadczenia w postaci usług opiekuńczych na podstawie decyzji z 16 sierpnia 2019 r. Zakres usług był zgodny z jej potrzebami, ale był modyfikowany na jej wniosek lub urzędu, gdy występowała taka konieczność. Dyrektor nadmieniła, że skarżąca nie zawsze wywiązywała się z płatności za usługi. Usługi były realizowane przez wyłonioną w drodze konkursu organizację pozarządową Kościerskie Stowarzyszenie „FACTUM”, które jest pracodawcą opiekunek, które te usługi wykonywały. Skarżąca zgłaszała różne uwagi do pracy opiekunek, również na piśmie, na które otrzymała pisemną odpowiedź. Na jej prośbę dyrekcja MOPS odbyła w jej mieszkaniu osobistą wizytę w celu lepszego zrozumienia jej sytuacji. Na kolejne pismo skarżącej udzielono niezwłocznej odpowiedzi. W dokumentacji zgromadzono liczne notatki służbowe pracowników socjalnych dotyczące skarżącej i wykonywanych na jej rzecz usług. MOPS otrzymywał również pisma od KS „FACTUM” informujące o trudnościach w wykonywaniu usług na rzecz skarżącej, w szczególności o tym, iż pracowało u niej 7 opiekunek, z których w większości B.J. nie była zadowolona. W okresie od marca 2022 do kwietnia 2022 skarżąca zaprzestała wpuszczać opiekunki do mieszkania, co skutkowało uchynieniem decyzji. Od decyzji uchylającej decyzję o przyznaniu świadczeń usług opiekuńczych skarżąca wniosła odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gdańsku, które podtrzymało decyzję pierwszej instancji. MOPS kontynuował pomoc skarżącej i w okresie od 29 września 2022 r. do 8 listopada 2023 r. ponownie świadczył usługi opiekuńcze na jej rzecz. W listopadzie 2023 r. skarżąca złożyła rezygnację z chęci otrzymywania usług opiekuńczych na rzecz usług asystenta osobistego osoby niepełnosprawnej. Dyrektor MOPS wyjaśniał dalej, że sytuacje konfliktu skarżącej z opiekunkami nadal miały miejsce: skarżąca nie wpuszczała ich do mieszkania, ubliżała zarówno im, jak i pracownikom socjalnym. W tej sytuacji poproszono o konsultację psychiatryczną. Wizyta domowa miała miejsce w dniu 21 grudnia 2023 r., na drugą wizytę w dniu 25 stycznia 2024 r. skarżąca nie wpuściła lekarza do mieszkania. W dniu 25 stycznia 2024 r. zostało wystawione świadectwo lekarskie podpisane przez lek. med. specjalistę psychiatrę J.P. stwierdzające, że skarżąca B.J. jest niezdolna do zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych z powodu choroby psychicznej a uzasadnione jest przewidywanie, że leczenie w szpitalu psychiatrycznym przyniesie poprawę jej stanu zdrowia oraz, że nieprzyjęcie jej do szpitala spowoduje znaczne pogorszenie stanu psychicznego. Wobec takiego orzeczenia dyrektor MOPS w obawie o zdrowie i życie mieszkanki wystąpiła do Sądu Rejonowego w Kościerzynie o przyjęcie skarżącej do szpitala psychiatrycznego bez jej zgody na podstawie art. 29 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego. W marcu 2024 r. przyznano skarżącej asystenta osobistego osoby z niepełnosprawnością, jednak osoba pełniąca tę funkcję zrezygnowała z tej pracy, gdyż czuła się upokarzana, wykończona psychicznie, czuła się zestresowana i wykorzystywana. Podsumowując dyrektor MOPS wskazuje, że skarżąca w skardze wykazuje swoje niezadowolenie i subiektywne odczucia wobec osób świadczących pomoc, ale nie precyzuje w nim konkretnych oczekiwań czy roszczeń, do których można by się odnieść merytorycznie lub podjąć konkretne kroki administracyjne.

Dyrektor MOPS dołączyła do wyjaśnień następujące dokumenty: 1) decyzję z dnia 16 sierpnia 2019 r. w sprawie przyznania świadczenia niepieniężnego w formie usług opiekuńczych, 2) pismo skarżącej z dnia 30 sierpnia 2021 r. (częściowo nieczytelne) wyrażające jej niezadowolenie z usług opiekuńczych, 3) pismo dyrektora MOPS z 8 czerwca 2021 r. zawierające odpowiedź, 4) pismo dyrektora MOPS z 30 czerwca 2021 r. zawierające wyjaśnienie zarzutu braku świadczenia usług i upomnienie o płatność wraz z kartami usług za maj 2021 r., 5) notatki i protokoły służbowe pracowników socjalnych z 10 października 2023 r., 29 września 2023 r., 17 kwietnia 2023 r., 7 kwietnia 2023 r., 30 czerwca 2022 r., 29 czerwca 2022 r., 12 września 2023 r., 8 sierpnia 2023 r., 4 sierpnia 2023 r., 25 kwietnia 2023 r., 8 kwietnia 2022 r. częściowo niedatowane, w większości zawierające opisy konkretnych sytuacji z udziałem skarżącej, w czasie których dochodziło do sytuacji konfliktowych, wyrażania przez skarżącą obraźliwych opinii i zachowania przez skarżącą w sposób niegodny i sprzeczny z zasadami współżycia społecznego, 6) pismo prezesa i sekretarza Kościerskiego Stowarzyszenia FACTUM z 8 lutego 2022 r. informujące MOPS o znacznych trudnościach w świadczeniu

usług opiekuńczych, 7) pismo prezesa i sekretarza Kościerskiego Stowarzyszenia FACTUM z 31 maja 2021 r. do skarżącej informujące o zakresie i godzinach świadczonych usług, a także zawierające wyrażone wobec niej oczekiwanie, aby przestrzegała ogólnie przyjętych norm społecznych, współdziałała z opiekunkami w poszanowaniu ich elementarnej godności, 8) decyzja dyrektora MOPS z dnia 22 kwietnia 2022 r. uchylająca wcześniejszą decyzję o przyznaniu usług opiekuńczych, 9) pismo dyrektora MOPS z 12 maja 2022 r. stanowiące przekazanie odwołania skarżącej od tej decyzji wraz z ustosunkowaniem się do odwołania, 10) decyzja SKO w Gdańsku z 2 czerwca 2022 r. uchylającą zaskarżoną decyzję w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, 11) pismo dyrektora MOPS z 3 października 2023 r. do skarżącej z zapytaniem, czy podtrzymuje wolę otrzymywania wsparcia w formie usług opiekuńczych, 12) pismo prezesa Kościerskiego Stowarzyszenia FACTUM z 3 października 2023 r. informujące, że skarżąca nie wpuszcza opiekunki do mieszkania, 13) pismo skarżącej z 8 listopada 2023 r. zawierające rezygnację z usług opiekuńczych i prośbę o przydzielenie asystenta, 14) notatkę służbową z 12 marca 2024 r. o zapoznaniu skarżącej z asystentem, 15) pismo z 14 marca 2024 r. asystenta osobistego osoby z niepełnosprawnością podpisane przez A.D. zawierające rezygnację z pełnienia tej funkcji zawierające szczegółowe uzasadnienie, wskazujące na niemożność porozumienia ze skarżącą i jej obraźliwe zachowania, co wywołało u niej stres i wykończenie psychiczne, 16) pismo skarżącej z 20 marca 2024 r. zawierające rezygnację skarżącej z usług asystenta osoby niepełnosprawnej oraz opis jej zastrzeżeń do pracy asystentki, 17) opinię sądowo-psychiatryczną z 16 kwietnia 2024 r. sporządzoną na zlecenie Sądu Rejonowego w Kościerzynie podpisaną przez lek. med. biegłego psychiatrę J.Ł. (omówiona już wcześniej).

Zgodnie z § 88 Statutu Miasta Kościerzyna w zw. z art. 18b ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym celem przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego skarga została przekazana do nowo ukonstytuowanej Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Kościerzyna.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji w dniu 4 czerwca 2024 r. obradowała nad skargą i w pkt 3 obrad zajęła stanowisko w sprawie. Przewodnicząca Komisji odczytała skargę mieszkanki, wyjaśnienia dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej oraz stanowisko radcy prawnego. Głos w dyskusji zabrali: Przemysław Brzeski, Monika Jaskulska, Przemysław Brzeski, Sylwia Trzebiatowska, Karolina Wróbel. Następnie w głosowaniu Komisja uznała skargę za bezzasadną (ilość głosów za pozytywnym zaopiniowaniem: 5, ilość głosów za negatywnym zaopiniowaniem: 0, ilość głosów wstrzymujących się: 0)

W dniu 11 czerwca 2024 r. dyrektor MOPS przekazała dodatkowo odpis postanowienia z dnia 22 maja 2024 r. Sądu Rejonowego w Kościerzynie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich, w którym Sąd oddalił wniosek dyrektora MOPS.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji obradowała po raz kolejny nad skargą w dniu 24 czerwca 2024 r., w którym przyjęła projekt uchwały Rady Miasta w przedmiocie rozpatrzenia skargi.

Przechodząc następnie do rozpatrzenia merytorycznego skargi Rada Miasta przyjmuje stanowisko Komisji Skarg, Wniosków i Petycji jako własne.

Z treści skargi wynika, iż skarżąca wyraża niezadowolenie z faktu złożenia przez Dyrektora MOPS wniosku do sądu rodzinnego o jej przymusowe umieszczenie w szpitalu psychiatrycznym oraz niezadowolenie z jakości usług opiekuńczych i usług asystenta osobistego osoby niepełnosprawnej świadczonych w przeszłości na zlecenie MOPS w Kościerzynie.

Rada Miasta Kościerzyna analizując skargę wzięła pod uwagę wszystkie wymienione wyżej dowody. Po analizie tych dowodów, narzuca się wniosek, że z dokumentów wytworzonych przez osoby związane z MOPS i Kościerskim Stowarzyszeniem „FACTUM” oraz z dokumentów sporządzonych przez skarżącą lub osoby działające na jej prośbę wyłania się całkowicie sprzeczny obraz sytuacji dotyczący świadczonych usług. Dokumenty te zawierają nieraz całkowicie sprzeczny, bardzo subiektywny i nacechowany silnymi emocjami opis konkretnych sytuacji związanych z pomocą udzielaną skarżącej przez MOPS. Wyprowadzenie jakichś ogólnych i jednoznacznych wniosków dotyczących szeregu drobnych sytuacji, które dodatkowo miały miejsce w okresie około pięciu lat, jest bardzo trudne. Jednak po analizie całości dokumentacji należy dojść do wniosku, że niektóre zachowania skarżącej wobec opiekunek lub asystenta mogły wywoływać ich sprzeciw lub frustrację. Należy też wziąć pod uwagę, iż sama skarżąca pisemnie złożyła rezygnację z usług opiekuńczych oraz usług asystenta osobistego. Skarżąca nie formułuje jakichś szczególnych oczekiwań czy postulatów na przyszłość, a jak wynika z materiału dowodowego sama zorganizowała sobie pomoc od sąsiadów i znajomych. Wydaje się, że skarżąca jest zadowolona z tego modelu wsparcia, używa bowiem m. in. sformułowania „w tym czasie odżyłam psychicznie”. Rada Miasta Kościerzyna wyraża również nadzieję, że sytuacja życiowa

skarżącej będzie nadal monitorowana przez Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Kościerzynie i jeśli zajdzie potrzeba objęcia jej konkretnymi formami pomocy to zostaną w tym kierunku poczynione określone działania.

Skupiając się z kolei na głównym zarzucie skargi, to znaczy niezasadnym, zdaniem skarżącej, wnioskiem dyrektora MOPS do Sądu Rejonowego w Kościerzynie o jej przymusowe umieszczenie w szpitalu psychiatrycznym, to należy dojść do wniosku, że w tym zakresie skarga jest bezzasadna.

Należy zauważyć, że w kontekście zarzutów skargi wypowiadało się trzech biegłych psychiatrów, przy czym MOPS uzyskał opinię lekarza psychiatrii J.P., z której wynikało, że nie przyjęcie jej do szpitala psychiatrycznego spowoduje znaczne pogorszenie stanu psychicznego. Biegła ta dokonała rozpoznania chorobowego przemawiającego za jej umieszczeniem w szpitalu. Zatem wystąpienie dyrektora MOPS w wnioskiem do sądu miało podstawę, nawet jeśli ostatecznie Sąd Rejonowy w Kościerzynie nie przychylił się do tego stanowiska. Biorąc pod uwagę przepisy art. 29 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 19.08.1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (t.j. Dz. U. 2022, poz. 2123 ze zm.):

„1. Do szpitala psychiatrycznego może być również przyjęta, bez zgody wymaganej w art. 22, osoba chora psychicznie: 1) której dotychczasowe zachowanie wskazuje na to, że nieprzyjęcie do szpitala spowoduje znaczne pogorszenie stanu jej zdrowia psychicznego (...)

3. W stosunku do osoby objętej oparciem społecznym, o którym mowa w art. 8, wniosek może zgłosić również organ do spraw pomocy społecznej.”

Należy mieć na uwadze, iż dysponując taką wiedzą dyrektor MOPS miał obowiązek wystąpić z podobnym wnioskiem. Skarżąca przedstawiła z kolei zaświadczenie innego lekarza psychiatrii (A.M.), iż nie wymaga hospitalizacji. Z kolei biegły lekarz psychiatra powołany przez sąd (J.L.), po przeprowadzonym jednorazowym badaniu i analizie akt sprawy, również stwierdziła, że nie stwierdza u badanej choroby psychicznej ani potrzeby przymusowego umieszczenia jej w szpitalu. Opinia ta stała się zapewne podstawą rozstrzygnięcia Sądu.

Podstawą prawną rozpatrzenia przez Radę Miasta Kościerzyna wniesionej skargi są przepisy 18 ust. 2 pkt 15, 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2024 r. poz. 609 z poz. zm.) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r., poz. 572, dalej „kpa”), § 92 Statutu Miasta Kościerzyna uchwalonego Uchwałą nr LXVII/540/18 Rady Miasta Kościerzyna z dnia 26 września 2018 r. w sprawie uchwalenia Statutu Miasta Kościerzyna (Dziennik Urzędowy Województwa Pomorskiego z 2018 r., poz. 3984). Zgodnie z art. 18b ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym rada gminy rozpatruje skargi na działania wójta i gminnych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji. Cytowany przepis był podstawą tego, iż postępowanie wyjaśniające zarzuty zawarte w skardze było prowadzone przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta Kościerzyna, której ustalenia zostały wzięte jako podstawa ustaleń samej Rady Miasta Kościerzyna. Z kolei przepis § 92 Statutu Miasta Kościerzyna stanowi, że „Rada rozstrzyga w formie uchwały o sposobie załatwienia skargi, wniosku lub petycji.” Przepis art. 229 pkt 3 kpa przewiduje, że rada gminy jest właściwym podmiotem do rozpatrywania skarg na wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych. Dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Kościerzynie jest kierownikiem gminnej jednostki organizacyjnej w rozumieniu cyt. przepisu. Z kolei zasady i tryb rozpatrywania skarg są uregulowane w szczególności przepisami art. 221 – 240 kpa. W szczególności art. 221 kpa stanowi, że zagwarantowane każdemu w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej prawo składania skarg i wniosków do organów państwowych, organów jednostek samorządu terytorialnego, organów samorządowych jednostek organizacyjnych oraz do organizacji i instytucji społecznych realizowane jest na zasadach określonych przepisami niniejszego działu, t. j. działu VIII kpa.

W świetle powyższego Rada Miasta Kościerzyna uznała skargę za bezzasadną.

Pouczenia:

Stosownie do art. 237 § 3 kpa (ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 775 ze zm., dalej „kpa”) o sposobie załatwienia skargi zawiadamia się skarżącego, co oznacza w przypadku niniejszej skargi, że przesyła się mu odpis niniejszej uchwały.

Zgodnie z art. 238 § 1 kpa zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi. Zawiadomienie

o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239 kpa.

Zgodnie z art. 239 kpa w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.